

Kolorektální karcinom

Incidence kolorektálních nádorů je celosvětově na 4. místě po nádorech prostaty, prsu a plic. Ročně onemocní téměř 1,4 milionu lidí. Přitom je to onemocnění civilizační, s nejvyšším výskytem v hospodářsky rozvinutých zemích, jako je Austrálie, Nový Zéland, Severní Amerika a Evropa. V Evropě smutný prim hraje společně se Slovenskem a Maďarskem právě Česká republika. U nás jsou kolorektální nádory u žen v incidenci na 2. místě za nádory prsu a u mužů na 2. místě za nádory prostaty. Až čtvrtina nemocných přichází ve stadiu pokročilého generalizovaného onemocnění. Ročně u nás onemocní téměř 5 000 mužů a asi 2 200 jich zemře, žen ročně onemocní o něco méně, přibližně 3 400 a téměř 1 500 jich na toto onemocnění zemře. I generalizované onemocnění se stává v posledních letech chronickou chorobou, díky prodloužení mediánu přežití z původních šesti až na třicet měsíců. S diagnózou kolorektálního karcinomu žije u nás přes 20 000 občanů, což představuje město o velikosti Kutné Hory nebo Náchoda.

Vyčerpat problematiku kolorektálního karcinomu může jen několikasetstránková monografie. Toto číslo časopisu Onkologie si takové ambice zdaleka neklade, jeho cílem je jen připomenout některá vybraná témata, o kterých se v odborné a leckdy i laické veřejnosti v souvislosti s kolorektálním karcinomem diskutuje.

V onkologii se vynakládají obrovské prostředky na léčbu pokročilých onemocnění, mnohem větší efekt má však prevence nebo včasný záchyt nádoru. Screeningem CRC a jeho efektivitou se zde zabývá Milana Šachlová, gastroenteroložka Masarykova onkologického ústavu v Brně.

Možnost provedení radikálního chirurgického výkonu nejvíce ovlivňuje celkové přežití nemocných. Problematiku chirurgických výkonů u primárního nádoru a synchronních metastáz s ohledem na sekvenci výkonů zpracovali Vladimír Frýba a Jan Ulrych z I. chirurgické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze 2.

Protony se staly díky bohaté medializaci šlágregem mezi laickou veřejností, která je často mylně považuje za univerzální všelék. Zda mohou skutečně prospět v léčbě kolorektálního karcinomu se fundovaně zamýšlí Pavel Vítek z Protonového centra, klinický onkolog a radioterapeut, který má letitou zkušenost i z terapie lineárním urychlovačem.

Zlepšení přežití nemocných s generalizovaným kolorektálním karcinomem neočekáváme ani tak od objevu nové senzační molekuly pro léčbu, nýbrž od znalosti prognostických a zejména prediktivních faktorů, které nám umožní podávat cílenou léčbu správnému pacientovi. Téma zpracovala Jaroslava Barkmanová z Onkologické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze 2.

Přeji vám příjemné čtení. A máte-li na to věk, zajděte si na screening!

MUDr. Eva Sedláčková, MBA

MUDr. Eva Sedláčková, MBA

Onkologická klinika VFN
U Nemocnice 2, 128 08 Praha
eva.sedlackova@vfn.cz